

ПОЛ ВАЛЕРИ ПРЕДАЧКА

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

*Седи предачка край прозорче, в синевата
от звучната градина бликнала с омая;
чекръкът с хъркане опивал сетивата*

*и морна, от лазура пила, подир тая
гальовна вълна в пръстите ѝ отмалели,
главица нежна свела е във сън накрая.*

*А въздуха и храста в извор са се слели
и той разпръсва чар; в градината ленива
цветя, които губи, са се разпилели...*

*Цветец, където волен вятър си почива,
привет превива — на чекръка стар, далече
блестящо посвещава роза мълчалива.*

*Но спящата преде едничка нишка; свлече
се крехка сянка тайнствено и скоро, мека,
край спящите ръце изпредена е вече.*

*Сънят разгръща се по своята пътека
с ленивост ангелска; със вяра в туй вретено
се къдри вълната под всяка ласка лека...*

*Лазурът се укрива зад цветя смутено,
предачко, в блясък и в листа обвита цяла;
едно дърво пламти. Небето мре зелено.*

*Сестра ти, розата, добре те бе обвяла
преди на своя дъх невинен с аромата
и сякаш отмаля съвсем... И си заспала,*

предейки вълна, край прозорче, в синевата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.